

Danit Peleg: Forget shopping. Soon you'll download your new clothes**خرید کردن را فراموش کنید. به زودی شما لباس‌های نو خودتان را دانلود می‌کنید**

لباس‌های قابل دانلود، و چاپ کردن ممکن است وارد کمد لباس دم دست شما شود. آنچه که طراح مُد، دنیت پلگ در پروژه اش در یک کالج مُد شروع کرد و به مجموعه‌ای از طرح چاپ سه بعدی انجامید، از استحکام و انعطاف پذیری مناسبی برای پوشیدن روزمره برخوردار هستند. «مد امری بسیار فیزیکی است»، او می‌گوید: در شگفتی که جهان ما هنگامی که لباس‌های ما دیجیتال شوند چگونه خواهد بود.

[لینک سخنرانی ارائه شده در سال ۲۰۱۵](#)

In the past few months, I've been traveling for weeks at a time with only one suitcase of clothes. One day, I was invited to an important event, and I wanted to wear something special and new for it. So I looked through my suitcase and I couldn't find anything to wear. I was lucky to be at the technology conference on that day, and I had access to 3D printers. So I quickly designed a skirt on my computer, and I loaded the file on the printer. It just printed the pieces overnight. The next morning, I just

در چند ماه گذشته، من برای هفته‌ها سفر کردم تنها با یک چمدان لباس یک روز، به رویداد مهمی دعوت شدم، و خواستم برای آن لباسی نو و خاصی بپوشم. خب نگاهی به چمدانم انداختم و چیزی برای پوشیدن پیدا نکردم. و خوش‌شانس بودم که آنروز در یک کنفرانس تکنولوژی بودم و دسترسی به پرینتر سه بعدی داشتم. خب خیلی سریع یک دامن در کامپیوترم طراحی کردم، و فایل را به پرینتر فرستادم. و شبانه از آن پرینت گرفتم. و صبح روز بعد من تمام تکه‌های لباس را برداشتم و در اتاق هتل آنها را به هم

<p>took all the pieces, assembled them together in my hotel room, and this is actually the skirt that I'm wearing right now.</p>	<p>وصل کردم، در واقع و این دامنی هست که الان پوشیده ام.</p>
<p>So it wasn't the first time that I printed clothes. For my senior collection at fashion design school, I decided to try and 3D print an entire fashion collection from my home. The problem was that I barely knew anything about 3D printing, and I had only nine months to figure out how to print five fashionable looks.</p>	<p>خب این اولین بار نبود که من لباس پرینت می‌کردم. برای کلکسیون طراحی مد کالجم، تصمیم گرفته بودم که تمامی کلکسیون خودم را در خانه پرینت گرفتم. من خیلی کم از پرینتر سه بُعدی سررشته داشتم، و تنها ۹ ماه وقت داشتم تا بفهمم چطور پنج لباس مُد روز پرینت بگیرم.</p>
<p>I always felt most creative when I worked from home. I loved experimenting with new materials, and I always tried to develop new techniques to make the most unique textiles for my fashion projects. I loved going to old factories and weird stores in search of leftovers of strange powders and weird materials, and then bring them home to experiment on. As you can probably imagine, my roommates didn't like that at all.</p>	<p>من همیشه وقتی در خانه کار می‌کنم بالاترین خلاقیت را دارم. عاشق آزمودن مواد نو و جدید هستم، و همواره سعی در ایجاد تکنیک‌های جدیدی برای ساخت منسوجات منحصر به فرد برای پروژه‌های مُد داشتم. من عاشق این هستم که به کارخانه‌های قدیمی و مغازه‌های عجیب غریب بروم و بدنبال ته مانده پودرها و مواد عجیب غریب بگردم، و سپس آنها را به خانه بیاورم و با آنها آزمایش کنم. همانطور که شاید تصور کنید، هم اتاقی‌های من اصلاً این را دوست ندارد.</p>
<p>So I decided to move on to working with big machines, ones that didn't fit in my living room. I love the exact and the custom work I can do with all kinds of fashion technologies, like knitting machines and laser cutting and silk printing.</p>	<p>خب من تصمیم گرفتم که با ماشین بزرگ کار کنم، ماشینی که در اتاق من جا نمی‌شد. من عاشق کار دقیق و سفارشی با تمام فن‌آوری طراحی مُد روز هستم که می‌توانم انجام دهم، مانند ماشین‌های بافتنی، برش لیزری و ماشین چاپ ابریشم.</p>
<p>One summer break, I came here to New York for an internship at a fashion house in Chinatown. We worked on two incredible dresses that were 3D printed. They were amazing -- like you can see here. But I had a few issues with them. They were made from hard plastics and that's why they were very breakable. The models couldn't sit in them, and they even got scratched from the plastics</p>	<p>در یکی از تعطیلات تابستانی، من به اینجا، نیویورک برای کارآموزی در یک خانه مُد در محله چینی‌ها آمدم. ما روی دو لباس بسیار شگفت‌انگیز کار کردیم که سه بُعدی بودند. بسیار جالب بودند. در اینجا می‌توانید ببینید. اما من چند مشکل با اینها داشتم. از پلاستیک سخت ساخته شد بودند و به همین دلیل آنها بسیار شکننده بودند. مدل‌ها نمی‌توانستند با آنها بنشینند، و حتی زیر بازوهایشان خراش برداشت.</p>

under their arms.	
With 3D printing, the designers had so much freedom to make the dresses look exactly like they wanted, but still, they were very dependent on big and expensive industrial printers that were located in a lab far from their studio.	با چاپ سه بُعدی، طراحان آزادی عمل بسیار زیادی دارند برای تهیه لباس به شکلی که دقیقاً می‌خواهند، اما با این حال، آنها وابسته به چاپگرهای صنعتی بزرگ و گرانقیمتی هستند که در آزمایشگاهی قرار دارند که بسیار از استودیوها دور هستند.
Later that year, a friend gave me a 3D printed necklace, printed using a home printer. I knew that these printers were much cheaper and much more accessible than the ones we used at my internship. So I looked at the necklace, and then I thought, "If I can print a necklace from home, why not print my clothes from home, too?" I really liked the idea that I wouldn't have to go to the market and pick fabrics that someone else chose to sell -- I could just design them and print them directly from home.	کمی بعد در همان سال، دوستی به من گردنبندی داد که چاپ سه بعدی شده بود، با استفاده از چاپگر خانگی. می‌دانستم که این پرینتر خیلی ارزانتر بود و بسیار قابل دسترس‌تر از آن بود که در کارآموزی استفاده می‌کردم. خوب من به گردنبند نگاه کردم، و سپس فکر کردم، «اگر من بتوانم یک گردنبند در خانه چاپ کنم، چرا نتوانم لباس‌هایم را در خانه پرینت کنم؟» «من واقعا این ایده را دوست داشتم که نیاز نیست برای خرید پارچه‌ای به بازار روم که شخص دیگر انتخاب کرده تا آن را بفروشد -- من می‌توانستم آنها را مستقیماً در خانه طراحی و چاپ کنم.
I found a small makerspace, where I learned everything I know about 3D printing. Right away, they literally gave me the key to the lab, so I could experiment into the night, every night.	من یک فضای تجاری کوچکی را یافتم، جایی که همه آنچه درباره چاپ سه بُعدی می‌دانم را در آن یاد گرفتم. اکنون، آنها به من کلید آزمایشگاه را داده‌اند، بنابراین می‌توانم در هنگام شب آزمایش و تجربه کنم، هر شب.
The main challenge was to find the right filament for printing clothes with. So what is a filament? Filament is the material you feed the printer with. And I spent a month or so experimenting with PLA, which is a hard and scratchy, breakable material.	چالش اصلی یافتن تار مناسب برای چاپ لباس با آنها بود. تار چیست؟ تار ماده‌ای هست که به پرینتر می‌دهیم. و یک ماه یا بیشتر را با پرینتر برای آزمایش و تجربه صرف کردم، که ماده‌ای سخت و خارش‌آور و شکننده هست.
The breakthrough came when I was introduced to Filaflex, which is a new kind of filament. It's strong, yet very flexible. And with it, I was able to print the first garment, the red jacket that had the word "Liberté" -- "freedom" in French -- embedded into it. I	موفقیت هنگامی بدست آمد که فیلافلکس به من معرفی شد، که نوع جدیدی از تار هست. محکم، با این حال انعطاف‌پذیر هست. و با آن قادر بودم اولین پارچه را پرینت کنم، کت قرمز رنگی را که واژه "لیبرته" - "به معنای « آزادی » در زبان فرانسوی - در آن نهفته و جا گرفته است. من این را

<p>chose this word because I felt so empowered and free when I could just design a garment from my home and then print it by myself. And actually, you can easily download this jacket, and easily change the word to something else. For example, your name or your sweetheart's name.</p>	<p>انتخاب کردم چونکه احساس توانایی و آزادی کردم، هنگامی که می‌توانستم یک لباس را در خانه طراحی کنم و خودم آن را پرینت کنم. و در واقع، شما به راحتی می‌توانید این کت را دانلود کنید، و به راحتی واژه را به چیز دیگری تغییر دهید. برای مثال، نام خودتان یا نام کسی را که دوست دارید</p>
<p>So the printer plates are small, so I had to piece the garment together, just like a puzzle.</p>	<p>خب صفحات پرینتر کوچک هستند، پس من باید لباس را چند تکه می‌کردم، درست مانند یک پازل.</p>
<p>And I wanted to solve another challenge. I wanted to print textiles that I would use just like regular fabrics. That's when I found an open-source file from an architect who designed a pattern that I love. And with it, I was able to print a beautiful textile that I would use just like a regular fabric. And it actually even looks a little bit like lace.</p>	<p>و می‌خواستم چالش دیگری را از میان بردارم. می‌خواستم منسوجات را پرینت کنم که بتوان مانند پارچه معمولی از آنها استفاده کرد. هنگامی که من یک فایل منبع آزاد یافتم که توسط یک معمار که الگوهایی را که من عاشق آنها بودم را طراحی می‌کرد. قادر شدم که پارچه زیبایی را پرینت کنم -- که می‌توانستم از آن درست مانند پارچه معمولی استفاده کنم. و در واقع کمی شبیه پارچه دانتل هست</p>
<p>So I took his file and I modified it, and changed it, played with it -- many kinds of versions out of it. And I needed to print another 1,500 more hours to complete printing my collection. So I brought six printers to my home and just printed 24-7. And this is actually a really slow process, but let's remember the Internet was significantly slower 20 years ago, so 3D printing will also accelerate and in no time you'll be able to print a T-Shirt in your home in just a couple of hours, or even minutes.</p>	<p>خب من این فایل را برداشتم و تغییرات و اصلاحاتی در آن دادم -- و نسخه های بسیار متفاوتی از آن استخراج کردم. و من می‌بایستی ۱,۵۰۰ ساعت دیگر چاپ می‌کردم تا بخش چاپ کالجم را کامل می‌کردم. بنابراین من شش پرینتر برای خانه خریدم و کل هفته را شبانه روزی پرینت می‌گرفتم. واقعا فرایند آهسته‌ای هست، اما به خاطر بی‌آوریم که اینترنت ۲۰ سال پیش واقعا سرعتش پائین بود، خب پرینت سه بُعدی نیز می‌تواند شتاب بگیرد و در خانه برای خودتان یک تی شرت در چند ساعت یا حتی چند دقیقه پرینت کنید.</p>
<p>So you guys, you want to see what it looks like?</p>	<p>خب دوستان، می‌خواهید ببیند چه شکلی هست؟</p>
<p>Audience: Yeah!</p>	<p>حاضرین: بله!</p>
<p>Danit Peleg: Rebecca is wearing one of my five outfits. Almost everything here she's wearing, I printed from my home. Even her shoes are</p>	<p>دنیت پلگی: ربکا یکی از پنج لباسم را پوشیده. تقریبا همه آنچه که او پوشیده در خانه‌ام پرینت شده. حتی کفش‌هایش نیز پرینت شدند.</p>

printed.	
Audience: Wow!	حاضرین: وای!
Audience: Cool!	حاضرین: جالبه!
Danit Peleg: Thank you, Rebecca. (To audience) Thank you, guys.	دنیت پلگ: سپاسگزارم ربکا. متشکرم دوستان.
So I think in the future, materials will evolve, and they will look and feel like fabrics we know today, like cotton or silk. Imagine personalized clothes that fit exactly to your measurements.	خب فکر می‌کنم در آینده، مواد تکامل خواهند یافت، آنها شبیه پارچه‌هایی که ما امروز می‌شناسیم خواهند شد، مانند کتان یا ابریشم. تصور کنید که لباس‌هایتان جنبه کاملاً شخصی بخود بگیرند و دقیقاً اندازه بدن شما باشد.
Music was once a very physical thing. You would have to go to the record shop and buy CDs, but now you can just download the music -- digital music -- directly to your phone. Fashion is also a very physical thing. And I wonder what our world will look like when our clothes will be digital, just like this skirt is.	زمانی موسیقی یک چیز کاملاً فیزیکی بود. ما می‌بایستی به مغازه می‌رفتیم و سی دی می‌خریدیم، اما امروزه می‌توانید موسیقی را دانلود کنیم -- موسیقی دیجیتالی -- مستقیماً بر روی تلفن. مد نیز یک چیز بسیار فیزیکی هست. در شگفتم که جهان ما هنگامی که لباس‌های ما دیجیتال شوند چگونه خواهد بود، درست مثل این دامنم.
Thank you so much.	بسیار سپاسگزارم.

دیگر سخنرانی‌ها در [سایت](#) :

- ❖ [سفر به یک موزه عجیب - آمیت سود](#)
- ❖ [چطور به انسان‌های ماشینی تبدیل شدیم؟- امبر کیس](#)
- ❖ [چطور در رسانه‌های اجتماعی جلب توجه بکنیم؟- آکس اهائین](#)
- ❖ [آیا زمان انقلاب یادگیری فرا رسیده؟- سر کن رابینسون](#)
- ❖ [یک ایده جالب برای جلسات کاری- نیلوفر مرچند](#)
- ❖ [چرا معمولاً رژیم‌های غذایی موثر نیستند؟- ساندرا آمادت](#)

- ❖ رهبران بزرگ و شرکت های موفق چگونه عمل می کنند؟-سایمون سینک
- ❖ چرا زنان زود عقب نشینی می کنند؟-شریل سندبرگ
- ❖ مشکلات ایرانی-آمریکایی بودن- ماز جبرانی
- ❖ من پسر یک تروریست هستم- زک ابراهیم
- ❖ دنیای متفاوت ما - درک سیور
- ❖ فقط ده دقیقه تمرکز-اندی بادیکامپ
- ❖ هدف هایمان را به دیگران بگوییم یا نه؟- درک سیور
- ❖ آقا و خانم گیتس
- ❖ شگفتی های اقیانوس- دیوید گالو
- ❖ بعد از موفقیت- ریچارد جان
- ❖ پرسش هایی بزرگ در مورد جهان- استیون هاوکینگ
- ❖ آیا مدارس خلاقیت را می کشند؟- سر کن رایبسون
- ❖ یک کلمه جادویی برای بهبود روابط- لورا تریس
- ❖ فرمول خوشبختی : چطور خوشبین باشیم؟ - شان آکر
- ❖ آیا شما انسانید؟- زی فرانک
- ❖ چطور عادت را وارد زندگیمان کنیم یا عادت را ترک کنیم؟- مت کاتس
- ❖ اینترنت، حس ششم دیجیتالی انسان- پتی مانس

- ❖ ۵ را برای کشتن رویاهایتان – بل پیرو
- ❖ هشت راز موفقیت بعد از ۷ سال تحقیق-ریچارد جان
- ❖ چطور صحبت کنیم تا مردم علاقه مند به شنیدن شوند؟- جولین ترژر
- ❖ زندگی کردن و رای محدودیت ها – امی یوردی
- ❖ زبان بدن شما ، هویت شما را شکل می دهد- امی کادی
- ❖ راز شاد زیستن – دن گیلبرت